

9. Vezir*) Abdul.

Neki perzijski šah (cesar) je imel poštenega vezirja Abdula.. Ta se je peljal nekega dne po mestu k cesarju. V mestu so bili ljudje razburjeni. Čim ugledajo vezirja, ga obstopijo, ustavijo konje in mu začno groziti, da ga ubijejo, če jim ne napravi po volji. Neki človek se tako osmeli, da prime vezirja za brado in ga pocuka zanjo. Ko izpuste vezirja, se odpelje k cesarju in prosi, naj bi se ljudem pomagalo in naj se jih ne kaznuje zato, ker so njega tako žalili.

Drugega dne pride k vezirju prodajalničar. Vezir ga vpraša, česa si želi.

Prodajalničar reče: „Prišel sem ovadit onega človeka, ki te je včeraj tako razžalil. Jaz ga poznam — to je moj sosed, imenuje se Nagim; pošlji ponj in ga kaznuj!“

Vezir odpusti prodajalničarja in pošlje po Nagima. Nagimu se je zdelo, da je bil ovaden, pride na pol mrtev od strahu pred vezirja in poklekne predenj. Vezir ga vzdigne in reče: „Nisem te poklical, da bi te kaznoval, temveč da bi ti povedal, da imaš slabega soseda. On te je ovadil, varuj se ga! Pojdi z Bogom!“

*) Vezir = državni upravitelj (minister).

Tri veše.

*V močvirju, v črnem močvirju
tri svetle veše goré,
žarijo v jasnem svitu,
ko krije noč širno poljé . . .*

*Nad črnim močvirjem vetrec
tja v daljne strani hiti —
in veša prva smehljaje
sestricama govori:*

*„Sinoči sem jasno gorela
v brezskrbnem, zlatem snu,
a deklica favala krog je —
in me zagledala tu.“*

*„„„Jaz pa sem se sladko smehljala,
da bi dobila jo,
in sem vabila, vabila,
pa sem zvabila jo.“““*

*„„„„Jaz pa sem v žalosti skriti
vzplamtela hipe tri:
kot svečka smrtna svetila
v poslednji uri sem ji.““““*

*V močvirju, v črnem močvirju
tri svetle veše goré,
in deklica spava v močvirju
in usteca ji molčé . . .*

Cvetko Slavin.

